

A Földet a gyermekeinktől kaptuk kölcsön

Felnőttként szeretnék majd úgy visszatekinteni, hogy egy élhető környezetet hagytam a gyermekeimre.

A Földünk egyértelműen elkeserítő állapotban van, amit mi, emberek magunknak köszönhetünk. A levegőt, a vizeinket a gyárak, közlekedési járművek nap mint nap szennyezik. A talajt a mezőgazdaság teszi tönkre a rengeteg vegyszerrel és műtrágyával. A levegő, a talaj, és a vizeink szennyezettsége a növények és az állatokvilág kipusztulásához vezet. Még nem késő, ha mindenki odafigyelne, és törődne a természettel, egészségesebb lenne a bolygónk. Fontosnak tartom, hogy spóroljunk az ivóvízzel, mivel a Föld vízkészlete rohamosan fogy. Ki kellene küszöbölni a fölösleges áram-, és gázfogyasztást, és kötelezővé tenném a szelektív hulladékgyűjtést. Mivel Földünk 71%-át víz borítja, hatalmas hangsúlyt kellene fektetni a tengerek és óceánok élővilágára, mert a tengeri katasztrófák súlyos pusztításhoz vezetnek.

Tennünk kell azért, hogy a Föld 1000 év múlva is az egyik legszebb bolygó legyen!

Kismányoky-Wallandt Georgina, 8.b (Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola)

A környezetvédelem

A környezetünk védelme az egész emberiség számára egy fontos feladat, mivel, ha nem tesszük, annak komoly következményei is lehetnek.

A környezetvédelem jövőnkre is kihatással van. Ha azt szeretnénk, hogy utódaink élhető környezetben nőjenek fel, akkor be kell tartanunk a szabályokat, amelyek Földünk tisztántartását szolgálják. A környezetvédelem több formában is megjelenhet. A legjellegzetesebb a szemetelés kiküszöbölése, vagyis az általunk már nem használható hulladék szemetesbe helyezése. Külön, vagyis szelektíven is gyűjthetjük a szemetet. A környezetvédelem kiterjedhet a légszennyezés megfékezésére is, például oly módon, hogy gépjármű helyett biciklivel vagy gyalog közlekedünk. A vizek védelme ugyancsak fontos feladatunk, tilos a tavakba, folyókba, tengerekbe szemetet, illetve káros anyagot dobni. Mindezt elősegíthetjük azzal, hogy a gyerekekbe már születésüktől kezdve azt neveljük, hogyan védjék a környezetüket.

Számomra fontos, hogy tiszta környezetben éljek, ezért megteszek mindent, hogy ez így is legyen.

Mórocz Áron, 8.b (Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola)

A környezetvédelem fontossága napjainkban

Földünk egy jobb és élhetőbb hely lenne, ha a környezetünk védelmére mindenki nagyobb hangsúlyt fektetne.

Évtizedek óta sok káros anyaggal szennyezzük élőhelyünket, beleértve a levegőt, vizeinket stb. Súlyos pusztítás van a tengeri katasztrófák miatt, az olaj elzárja az oxigént az élőlényektől. Egyre többször fordul elő savas eső, ez szétmarja a növényzetet. A rengeteg vegyszer és műtrágya rombolja a talaj élővilágát. Földünk ivóvízkészlete egyre csak fogy, a vízhasználatra több figyelmet kellene fordítanunk. Jó lenne, ha mindenki tisztában lenne a szelektív hulladékgyűjtés jelentőségével. Az emberek mindennapi pazarlása egyáltalán nem óvja a környezetet. Fontos, hogy feleslegesen ne égjen a villany, ne folyjon a víz, minimális legyen a papír- és műanyaghasználat (újrahasznosítás).

Elsősorban magunktól, az emberektől kell megvédeni a természetet, mert környezetünk károsításában sajnos az élen mi járunk, emberek.

Kismányoky-Wallandt Gertrúd, 8.b (Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola)

A sport jótékony hatásai

A mozgás jótékony hatással van a szervezetünkre. Megnyilvánulhat ez egy könnyedebb sétában vagy rendszeres sportban is.

Fizikailag és lelkileg is jobban érezzük magunkat egy kis testedzés után. Jó hatással van számos szervünkre, például: szív, tüdő, agy, valamint erősíti immunrendszerünket. Energiával tölt fel, segít a koncentrációban. A nap végére kellemes fáradtságot eredményezhet, így jobban alszunk tőle. A mozgás oldja a stresszt is, olyan anyagok szabadulnak fel tőle a testünkben, amelyek javítják hangulatunkat. Megjelenésünkre is hatással van, izmaink megerősödnek, edzettebb alakot eredményezhet. Az elhízás megelőzésében és kezelésében is fontos szerepet játszik, segítségével elégnek a felesleges kalóriák.

Fontos, hogy mindig életkorunknak és egészségi állapotunknak megfelelő mozgásformát válasszunk.

Mórocz Áron, 8.b (Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola)

Kedvenc emlékem a nyolc év alatt

Bajsz Boglárka Katalin vagyok, és barátnőmet, Gyurátz Emmát interjúvoltam meg a legkedvesebb emlékéről a nyolc év alatt.

Melyik ez a legjobb élményed?

A kedvenc élményem, hogy tavaly elmentünk az osztályommal Horvátországba.

Miért tetszett ez a legjobban?

Nem sok embernek van lehetősége elutazni Horvátországba. Élveztem a programokat, és azt is, hogy a barátnőimmel mehettem ilyen helyekre.

Hogy tetszettek a programok?

Szerettem az esti naplementét a parton. És érdekes volt a kikötő Fiumében, és nagyon tetszett a múzeum.

Milyen volt a szállás?

Az első szállás nem volt a legjobb, viszont itt tudtam időt tölteni a barátnőimmel. A második szállás szebb volt, mint az első, de nem lehettem együtt a barátaimmal.

Hogy tetszett az utazás összességében?

Kellemes volt. Tudtam időt tölteni a barátaimmal, jól éreztük magunka. Szép helyekre mehettem, és nekem nagyon tetszett.

Köszönöm az interjút!

Bajsz Boglárka Katalin – Gyurátz Emma
Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola
8.a osztály

A piros kis pöttyös bögre

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy piros pöttyös bögre. Ez a bögre egy kislányé volt. Ez volt a kedvence.

A háztartásban viszont egy cica is élt, úgy hívták, Monti. Egy szép, verőfényes nappalon a bögre a párkányon volt, ekkor megjelent Monti, a macska, és amikor készült volna felugrani és leverni a bögrét, a lány közbeavatkozott.

- Áh, épphogy el tudtalak kapni, bögrécském! Monti, nem szabad piszkálni, törékeny! – mondta a lány, és kiment a konyhából.

Erre megszólalt a cica:

- Sajnálom, bögrécske! Nem akartalak bántani, csak játszani akartam egy picit. Ne légy rám dühös!
- Nem bocsájtok meg – mondta a bögre gőgösen.

Másnap a kislány csak Montival játszott, a bögrére nem is nézett.

- Hamarosan csak velem fog foglalkozni! – jelentette ki a bögre féltékenyen.

A cica kiment a konyhából, és a bögre direkt leugrott a párkányról, úgy, hogy nem sérült meg. Kirohant a lány:

- Jaj, a bögrécském! Jaj, de jó, hogy nem törtél össze! Monti, rossz cica, nem megmondtam, hogy ezzel ne játssz! – kiabálta mérgesen a kislány.

Erre a kis szőrgombóc nagyon szomorú lett. Egész nap csak feküdt. Pedig tudta, hogy nem ő csinálta. A bögre kezdte rosszul érezni magát azért, amit tett. Odament Montihoz, és bocsánatot kért.

- Sajnálom, Monti, csak irigy voltam, és ez lett a vége. Kérlek, ne haragudj rám!
- Semmi baj, de legközelebb ne legyél irigy, hisz veled is foglalkozik! – mondta Monti már kicsit boldogabban.

Azóta a bögre és Monti békében vannak, és jó barátok lettek.

Ennyi volt a mesém mára, ha nem hiszitek el, járjatok utána.

Balogh Hanna
Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola
5.a osztály

Ha Iluska élne...

Jancsi megállt Iluska házának kapuja előtt. Már ott hallotta a szövőszék kattogását.

Vajon ki szorgoskodik odabent? – gondolta. Nyílt a pitvar ajtaja, Iluska szaladt felé. Az öröm, a boldogság határtalan volt. Hamarosan összeházasodtak, az egész falu kísérte őket a templomhoz. Volt utána nagy dínomdánom!

Házat építettek a falu közepén, és boldogan, békességben éltek, míg meg nem haltak.

Boczkó Vencel

Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola

5.a osztály

Három nap Zánkán

Ismét útnak indultunk. Az úti cél Zánka. Örültem, neki több okból is. Tudvalevő, hogy imádom a Balatont. Születésemtől fogva minden nyaramat ott töltöm. Úgy gondolom, hogy szükségünk volt arra, hogy az osztály együtt legyen. Persze az sem utolsó szempont, hogy három napig igazoltan hiányoztunk az iskolából.

A Balaton szép arcát mutatta. Sütött a nap, csillogott és fodrozódott a víz. A víz már hűvös, fürödni nem kívántunk. A tíz 8.a-s fiú egy szobába került. Szerintem ez pozitív volt. Jóban voltunk, sokat nevettünk, zenét hallgattunk. Az osztályfőnökünk próbált bevezetni minket a tarokkozás rejtelseibe. Nem könnyű játék. Egyik délelőtt bemutatót láttunk a bogarokról. Nem vagyok nagy állatbarát, de egy bogárhoz én is hozzányúltam. Volt ott minden: skorpió, madárpók, lepkék, botsáskák... Idén is megnéztük a kutyabemutatót. Este többen diszkóba mentek, mi csocsóztunk. Az éjszakai órákat nem pazaroltuk alvásra.

Minden szempontból jól sikerült ez a három nap. Már várjuk az év végi osztálykirándulást.

Boczkó Vince
Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola
8.a osztály

Gyerekeknek vagy felnőtteknek jobb lenni?

Biztosan mindenki álmodozott arról gyerekként, hogy mi lenne, ha hirtelen felnőtté válnánk. De nem gondoltunk bele, milyen felelőségekkel járhat ez a változás.

Kis korunkban természetesen nem voltunk tisztában a világ működésével és az élet menetével. Azonban így, már tizennégy éves fejjel mérlegelni tudjuk a tényezőket.

Felnőttként az élet nehezebb, azonban nekünk is több lehetőségünk van. Kezdjük egyből az anyagiakkal. Tizennyolc év felett nagyrészt magunkról gondoskodunk már. Meg kell teremteni a bevételeket úgy, hogy fedezzék a kiadásainkat. Szerencsére bizonyos életkorig részesülünk adókedvezményben, ami jóval könnyebbíti a dolgunkat. Minél idősebbek leszünk, annál kevesebbek lesznek az igényeink, legalábbis, tapasztalataim szerint. Tanulmányaink befejezése után a túlnyomó többség már dolgozik. Idővel családuink is lesz, ami még több felelősséggel jár.

Gyerekként az élet sokkal könnyebb. Vannak kötelező dolgok, mint például az iskola, amit valószínűleg senki sem szeretett, de idővel belátjuk ezek fontosságát, és majd visszasírjuk ezeket az időket. Jobb esetben a szüleink is gondoskodnak rólunk. Nem terhelnek az adók, nincsenek kötelező kiadásaink. Szabadidőnk jóval több, és még a szünetek is rendelkezésre állnak.

Összességében nézve a felnőtt élet több felelősség, több tapasztalatot és észet kíván. Azonban, ha jól csináljuk, a kicsit sem tökéletes világban gond nélkül nőhetünk fel. A kötelességeket idővel megtanuljuk, nem kell semmiért sem aggódnunk.

Both Bálint

Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola

8.a osztály

Hogyan legyünk hősök

Egyik nap azon gondolkoztam, miközben történelemleckét tanultam, hogy abban a korban milyen könnyű lehetett hőstetteket véghezvinni.

Bár régebben sokkal nehezebben lehetett megélni a mindennapossá váló csatározások miatt. Még most is büszkék vagyunk és emlékezünk is azokra, akik a hazánkat védték, általában életük árán is. Ma már nem tudunk ilyen nagy cselekedeteket tenni, ami bizonyos szempontból jó is. De akkor hogyan legyünk hősök? Nem kell feltétlenül ilyen hatalmas dolgokat cselekedni, az apróságok is jó cselekedeteknek számítanak, amelyek az orrunk előtt vannak, mégsem tesszük meg. Ilyen például, ha segítünk az idős embereknek átkelni az úton, megállunk beszélgetni a szomszéd nénivel, megunk játékainkat elajándékozzuk, megvigasztaljuk a szomorkodókat, és megosztjuk valakivel az uzsonnánkat.

Ha ezeket a helyzeteket észrevesszük és véghez is vesszük, a hétköznapi hőseivé válhatunk. Így hát tényleg nincs olyan nap, hogy valami jót ne cselekedhessünk.

Burján Adél

Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola

6.a osztály

A szeder nem málna

Egyszer volt, hol nem volt, élt Csatárban egy szegény öregasszony, akinek nem volt mása, csak egy macskája. Ez a macska mindig megitta a tejet. Egyszer az öregasszonynak elege lett a macskából, és kikergette a házból.

Borzas az erdőbe bandukolt. Sok séta után egy nagy barlanghoz ért. Abból kijött egy medve, és egyből ráfordult.

- Mit akarsz itt, macska? – kérdezte haragosan a medve. – Ha nem hoztál kaját, akkor már halott vagy!
- Jaj, te medve! Hagyd meg az életem! – kérlelte a macska. – Most nincs nálam étel, de ha adsz még egy napot, akkor annyi málnát hozok, amennyit még nem láttál!
- Tényleg?
- Persze! De cserébe hozz nekem halat a folyóból!
- Megegyeztünk!

Borzas az öregasszony kertjéből lopta a málnát. Így ment ez három hónapon keresztül. Egyszer csak leérett a málna. Jaj, szegény Borzas! Most mitévő legyen?

A macska megpillantotta a szedret.

- Hmm...ez olyan, mint egy málna, csak fekete – gondolta, és azzal hazavitte a szedret.

Amikor a medve megkóstolta a „fekete málnát”, haragra gerjedt.

- Mi ez? Mit hoztál, macska? Mi ez a fanyar valami? Mérgezett málna!

Azzal a macska nekiiramodott, a medve utána

Végigfutottak az erdőn, a tisztáson, a falun, és még máig is futnak, ha el nem fáradtak.k

Fehér Marcell

Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola

5.b osztály

Korcsolyázás az osztállyal

Az egyik nap az osztállyal elmentünk korcsolyázni.

Busszal utaztunk oda. Mikor megérkeztünk, korcsolyát kölcsönöztünk, aztán felmentünk a jégre. Sokaknak ez volt a legelső korcsolyázása, de ahhoz képest nagyon ügyesek voltak. Katának és nekem ez volt a harmadik alkalmunk. A korizás közben Éva néni sok fényképet készített. Csak a mi osztályunk volt a jégen. Sokszor elestem, de attól még nagyon élveztem. Lacika volt a legügyesebb az osztályban, mert ő már óvodás kora óta korcsolyázik. Egy órán keresztül ott voltunk, de a végére már nagyon elfáradtunk. A szülők vittek vissza bennünket az iskolába.

Igaz, hogy a korcsolya nagyon feltörte a lábamat, és a sok eséstől kék-zöld foltjaim lettek, de ennek ellenére várom a következő korcsolyázást.

Huszár Dóra

Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola

6.a osztály

Aranyérmem története

A karantén időszak lezárulása után örömmel értesültünk az idei versenydíjnyújtás indulásáról. Táncgyegetünk vezetője bejelentette az idei versenyhelyszíneket, melyek közül az első időpontba a számomra legkedvesebb verseny, a Zsoodance Fest került.

Mindig nagy örömmel mentem ide, mert rengeteg fellépő és fergeteges hangulat várt bennünket, és persze mindenki a legjobbját igyekszik nyújtani. A verseny magas színvonalúnak is számít, mivel a sok fellépő miatt nehéz jó eredményt elérni itt. Ennek ellenére bíztam az idei koreográfiánkban, mert hónapok óta kitartóan gyakoroltuk, és a zenénk Michael Jackson legjobb számaiból állt.

A versenyen izgatottan vártuk, hogy minket szólítsanak, és bemutathassuk produkciónkat. A szívem a torkomban dobogott, mikor felkonferáltak minket. De ahogy elindult a zene, és elkezdtek a jól begyakorolt táncmozdulatokat, minden lenyugodott, és átadtuk magunkat a táncnak. Előadásunk végén nem csak mi éreztük úgy, hogy jól sikerült, a közönség hatalmas tapsal jutalmazott bennünket. Így boldogan és elégedetten hagytuk el a színpadot.

Az eredményhirdetésre később került sor. Óriási izgalomban, összekulcsolt ujjakkal vártuk a zsűri értékelését. Mikor már minden ellenfelünket szólították, s legvégül minket, akkor tudatosult bennünk, hogy miénk az aranyérem. Arany minősítést szereztünk! Egyszerre ugrottunk fel a dobogó legfelső fokára, és boldogan vettük át aranyérmeinket. Nagyon örültem, amikor nyakamba akasztották az idei szezon első aranyérmét.

Káldi Rozina

Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola

7.b osztály

A három kiséger

Egyszer volt, hol nem volt, még az Óperenciás-tengeren is túl, volt egy icipici kunyhó.

Ebben a kunyhóban élt három kiséger. Egy napon az egyikük meglátott egy nagy trappista sajtot.

Amikor odamentek, hogy elhozzák, előugrott egy fekete macska, és azt mondta:

- Ez a sajt csak akkor lehet a tiétek, ha megválaszoljátok a kérdéseimet!
- Rendben – vacogták a sajtfalók.
- Először is. Hol laktok?
- A-a-a Sajt utca 3.-ban.
- Jó. Hogy hívnak titeket?
- Egér Elemér, Ede és Endre.
- És végül egy találós kérdés. Mi az? Piros, berreg, és nehéz lenyelni.
- Kakastaréj.
- Nem, még egy lehetőségetek van, különben... Mi s lesz különben? Felfallak titeket!
- Traktor – kiáltották egyszerre az egerek.
- Igen. Vigyétek a sajtot!

Az egerek nagyon örültek, de nem tudták, hogy mi lesz ezután. Másnap reggel az ajtó előtt várta őket a macska.

Nagyon megijedtek. De Elemérnek, a legkisebb egérnek volt ám esze.

- Gondold végig, macska! Mielőtt bemennél, elárulom, hogy van bent egy kutya.

A macska csak azért is benyitott. De az egerek se voltak restek, elkezdtek ugatni. A macska úgy megijedt, hogy világgá szaladt. Az egerek nagyon örültek Elemér bátorságának. Elvitték hát az egérkirályhoz. Az uralkodó türelmesen végighallgatta a történetet, de hogy meglássa, tényleg ennyi esze van-e az egérnek, azt mondta neki:

- Ki kell állnod egy próbát!
- Rendben. Mit kell tennem?
- Hány sajt van a raktáramban?
- Kilencvenkilenc.
- Igen. Úgy látom, neked tényleg sok eszed van. Ezért kapsz tőlem egy zsák aranyat. Ez egy csodaszák ám! Soha nem ürül ki, csak ha valakivel gonoszkodsz. Élj boldogan testvéreiddel együtt!

Hazatértek az egerek, és nagyon jók voltak egymáshoz egész életükben.

Itt a vége, fuss el véle, kuporodj a közepébe.

Kiss Eszter Boglárka
Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola
5.a osztály

Anna és a borsó

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy icipici házikó.

Ebben a házacskában élt egy Anna nevű kislány a családjával. Egy szép napsütéses reggelen az apukája elküldte őt borsót szedni. Anna ki is ment a kertbe, és ahelyett, hogy elkezdte volna gyűjteni a finom zöldséget, leült, és nézte a sáros földet. Eltelet egy óra, két óra, de a lány nem ment vissza a házba. Az apukája nagyon megharagudott. Elküldte utána az anyukáját, hogy mondja meg neki:

- Szedjed le a borsót, édes kislányom!

De az asszony csak nem mondta meg Annának! Ő is ugyanazt tette, mint a leány.

Ekkor a gazda elküldte a legkisebb fiát, hogy mondja meg az anyjának:

- Anya, kérlek szépen, mondd meg Annának, hogy szedje le a borsót!

De a fiúcska is azt csinálta, mint a többiek.

Amikor ezt a gazda meglátta, elküldte a középső fiát, hogy mondja meg az öccsének:

- Édes testvérem, közöld édesanyánkkal, hogy mondja meg Annának, mit kell tennie!

De ő is csak utánozta az előtte odajárulókat.

No, ezt már végképp nem bírta a gazda, kereste a legnagyobb fiát, de sehol nem találta, ezért elküldte a botot, hogy verje meg a középső fiát, de az nem verte meg. Ekkor küldte a szút, hogy rágja szét a botot, de az nem rágta szét. Küldte az elefántot, tapossa agyon a szút, de a nagy behemót nem taposta laposra. No, a gazda erre küldte a tüzet, hogy égesse meg az elefánt popóját. A tüzezske se tette ezt, amit kértek tőle.

- Szedte, vette, teremtettem!- ordította a gazda. – Ez így nem mehet tovább! Most kimegyek a kertbe én magam egy vödör vízzel, s majd meglátjátok, mit csinálok!

Így is lett, a gazda kiment, és leöntötte vízzel a tüzet. Erre a tűz megégette az elefánt popóját. Az elefánt laposra taposta a szút. A szú szétrágta a botot. A bot megverte a középső fiút. A fiú megmondta az öccsének, hogy:

- Édes testvérem, közöld édesanyánkkal, hogy mondja meg Annának, hogy mit kell tennie!

A legkisebb fiú megmondta az anyjának, hogy:

- Anya, kérlek szépen, közöld Annával, hogy szedje le a borsót!

Az anyukája megmondta Annának:

- Szedjed le a borsót, édes kislányom!

Erre Anna leszedte a zöldséget, és mindenki nagyon örült.

Itt a vége, fuss el véle, ha nem hiszed, mássz fel a szomszéd tölgyfa tetejére!

Kiss Eszter Boglárka
Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola
5.a osztály

Ahol nagyon szeretek lenni

Túrázás közben a családommal felfedeztem egy helyet, ami azóta is a kedvenceim közé tartozik.

Két éve anyukám, nagymamám és én elhatároztuk, hogy elmegyünk körbejárni Csatárt. Gondosan bepakoltuk a táskáinkat, és elindultunk Felső-Csatár felé. Egyszer csak megláttunk egy szűk ösvényt, ami egy erdőbe vezetett. Követtük jó messze, mígnem egy betonútra értünk. Már jó ideje mentünk, mikor jobbra néztem, és megláttam egy villanypásztorral védett átjárót. Kis hezitálás után leemeltem, és amikor átléptük, egy hatalmas völgyben találtuk magunkat. Körben fák, ameddig a szem ellát, szederbokrok elszórva, legelő tehenek, játékos borjúk és mindennek a közepén egy fenséges vadászles. Csend és béke honolt mindenfelé, amit néha csak a marhák bőgése zavart meg. A látvány lélegzetelállító volt. Sokáig ott maradtunk és élveztük a nyugalmat. Minden évszakban más színekben pompázik a völgy, de a legszebb tavasszal, virágzáskor.

Azóta már sokszor meglátogattuk a helyet, és alig várom a következő alkalmat.

Kiss-Molnár Gergő

Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola

8.a osztály

Kis János jellemzése

Móricz Zsigmond Tragédia című novellájában egy érdekes karaktert alkotott Kis János személyében, akivel az olvasó nem tud azonosulni.

Kis János először is egy hangsúlyozottan átlagos küllemű férfi. Arcvonásai, testformája egyáltalán nem különleges, és nem rendelkezik ismertetőjeggyel sem. Jellemében viszont a leírtak alapján elég primitív ember („Soha nem jutott eszébe semmi.”). Agresszív volt, mert feleségére gyakran kezet emelt, akár ok nélkül is. Fiától még az ételt is sajnálta, és sosem hagyott neki egy falatot sem. Az egyetlen dolog, ami érdekelte silány életében, az az evés volt. Még álmában is evett. Meglehetősen hálátlan volt Sarudyval is, mert ahelyett, hogy arra gondolna, legalább van munkája, inkább gyűlölte munkaadóját, mert egész életében dolgoztatta. És végül, de nem utolsó sorban nagyon makacs volt, mivel bármi áron le akarta nyelni azt az egy húsdarabot, ami a halálát okozta. E halál épp oly jelentéktelen volt, mint maga a karakter a környezetének.

Móricz ezen „főhős” megalkotásával tette maradandóvá a művét, mert szokatlan volt ellenszenvenessége és visszássága. Nekem tetszett a felépítése.

Kiss-Molnár Gergő

Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola

8.a osztály

Jó cselekedet

A családom rendkívül kedves, segítőkész, beleértve engem is.

Három napja én és a családom az étteremből kijőve láttunk egy idős bácsit, aki az utcán sétált a kutyájával. Egyszer csak a kutya meglátott egy mókust, és utána szaladt. A bácsi ránézésre hatvan-hetven év közötti lehetett. Apa a férfin segített, miközben én és a családom a kutyát kergettük a fél városon át. Amikor a kutya az egyik síkútorban szaladt, nem volt egerútja elmenekülni. Akkor én elkaptam a pórázát, és visszavittük a bácsinak, aki nagyon hálás volt.

Attól a naptól kezdve minden nap azt figyeltem, hogy mit segíthetnék másokon, mert a jó cselekedetektől válunk jó emberré.

Kiss-Németh Marcell
Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola
6.b osztály

Kiveszőben a kézírás?

Világszerte észlelhető a kézírás háttérbe szorulása, vannak olyan országok, ahol már nem tanítanak kötelező jelleggel folyóírást.

Kisgyermekkorban a kézírás elsajátítása elsősorban koncentrációs folyamat. Számos kutatás támasztotta alá azt, hogy a kézzel írók kreatívabbak, jobb a kommunikációs képességük és precízebbek. Pszichológusok szerint a folyóírás működésben tartása könnyebbé teszi a tanulás folyamatát. A kézírás egyik előnye, hogy nem kell külső segítségre, eszközökre hagyatkoznunk. A kézzel írott szöveg szinte egyenlő az ujjlenyomatunkkal, mert egyedi, ezen kívül pontosan megállapítható belőle a személyiségünk.

A billentyűzettel kényelmesebb leírni a szöveget. A technika fejlődésének köszönhetően gépelve gyorsabb a kommunikáció (e-mail, chat stb.). A szövegszerkesztőkkel készített írárok nagy előnye az olvashatóság, a helyesírás ellenőrzése. A gépírás manapság elvárás, mert vannak olyan területek (hivatali portálok, szakdolgozatok stb.), ahol el sem fogadják a folyóírást.

Véleményem szerint a kézírás elengedhetetlen, mióta emberek léteznek a Földön, mindig használtunk jelöléseket, majd később írást. A kézírás az alapműveltség nélkülözhetetlen eleme.

Kismányoky-Wallandt Gertrúd, 8.b (Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola)

Klasszikus vagy modern zene?

A zene egy olyan fantasztikus dolog, amely szerintem minden ember életében szerepet játszik.

Kivált belőlünk különböző érzéseket, összehozhat embereket, lehet az bármilyen műfaj, klasszikus vagy modern. Mindenki megtalálja a neki tetszőt, amitől akár boldogabb, felszabadultabb lehet. Véleményem szerint a klasszikus zenét komolyabb, kifinomultabb emberek hallgatják manapság. Jó dolognak tartom, hogy énekórán megismerkedhetünk híres zeneszerzők híres alkotásaival. Korosztályom olykor az iskolán kívül is szánhatna időt egy kis művelődésre. Mint a fiatalok többsége, én is a modern zenét kedvelem. Szívesen hallgatom a mai divatos zeneszámokat pihenésképpen vagy akár tanulás közben. Vannak olyan dalszerzők, zenészek akik a klasszikus és a modern zenét ötvözik. Ezek megfelelő összevegyítése nagyon jól tud hangozni.

Ajánlom mindenkinek, hogy megtalálja a maga zene stílusát, mert rendkívül jó dolog hazamenni egy nehéz nap után, és lazítani a kedvenc zenéinkre.

Mórocz Áron, 8.b (Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola)

Pályaorientációs nap

Pénteken pályaorientációs nap volt az iskolában. Az osztállyal a bíróságra és a Városi Televízióhoz mentünk.

Reggel 9 óra körül indultunk az iskolából. A Deák téren találkoztunk egy nénivel, aki bevezetett minket a bíróságra, azon belül pedig egy tárgyalóterembe. Itt eljátszhattunk egy tárgyalást. Utána egy cellába mentünk, ami nem volt igazi cella, csak egy rabátvezető. Itt csináltunk képeket, és elindultunk a díszterembe. Innen pont a Deák-szoborra nyílt kilátás. A néni elmondta, hogy Deák Ferencnek régen ez volt a tárgyalóterme. Átmentünk egy szélesebb folyosóra, aminek mindkét oldalán ablakok voltak. Az egyik oldalon a börtönudvart láttuk. Utána elmentünk a Városi Televízióhoz. Amikor odaértünk, a rádióstúdióba mentünk először, ahol egy kedves nénivel találkoztunk. Kértünk egy zenét, és olyan mikrofonba is beszélhettünk, amitől kicsit más lett a hangunk. Elkészöntünk, és mentünk a tv-hez. A rádió és a tv egy épületben van. Bemutatták a kamerákat és a stúdiót. Még beszéltek a gépek és hangok kezeléséről is. Elkészöntünk, és elindultunk vissza az iskolába.

Szerintem egy jó program volt, ahol sok foglalkozást megismerhettünk. Nekem legjobban a tévéstúdió tetszett, ahol láthattuk a kamerákat, és az is jó volt, hogy egy termen belül több sarokban más-más díszlet volt. A rádióban pedig a kutya tetszett leginkább, aki végig kísért, amíg ott voltam. Szerintem jó lenne, ha máskor is lennének pályaorientációs programok.

Krompaszky Luca
Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola
6.b osztály

Gyereknek vagy felnőttnek jobb lenni?

Szinte minden gyerek volt már olyan helyzetben, amikor azt kívánta: bárcsak felnőtt lehetne.

Persze gyermeki szemmel könnyű volt azt hinni, hogy a felnőttek élete csupa móka és kacagás. Ám ahogy lassan cseperedünk fel, egyre inkább érezzük a változás, a felnőtté válás szelét. Megtanuljuk, milyen felelősséget vállalni a tetteinkért és néha másokéért is, megismerjük a munka, az adók és a háztartás vezetésének nehézségeit is. Így tizennégy évesen feltesszük a kérdést, gyereknek vagy felnőttnek jobb-e lenni, próbáljuk kiélvezni a gyerekkort vagy várjuk izgatottan a felnőtté válást. A kicsi gyerekek azt gondolják, hogy csak azért, mert a szüleik nem járnak iskolába és nem mondja meg nekik otthon senki, hogy mit, és mit nem csinálhatnak, vagy hogy mikor kell lefeküdni, az ő életük automatikusan gondtalanabb. Ez persze nem igaz, a felnőttek néha maguk is visszasírják a boldog gyermek éveket. Nem kellett sokat maguktól kigondolniuk, a válasz az élet kérdéseire mindig ott lapult a tanár néni vagy a szüleik zsebében. A munka nehezebb, mint az iskola, a nagy anyagi szabadságnak pedig már nem a szüleink, hanem a kiadások és számlák szabnak gátat. Azt, hogy azt csinálhassunk, amit akarunk, már nem a tanárok, hanem a törvények, munkahelyi szabályok és az illem korlátozza.

Összességében, azt hiszem, mindenki örüljön annak, hogy gyerek lehet, ne akarja elsietni a dolgokat, hiszen a felnőtté válás felé vezető út az, aminek hála olyan emberré válhatunk, amilyenek csak szeretnénk.

Kulcsár-Vándor Örs
Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola
8.a osztály

Külföldi vagy belföldi utazás?

Amikor utazásról van szó, mindenki szívesen gondol egy helyre, ahová szép emlékek fűzik, vagy éppen szeretne valahova eljutni.

Utazhatunk belföldön és külföldön. Mindkét esetben találhatunk lenyűgöző, pihentető kirándulóhelyeket. A belföldi nyaralásnak előnye, hogy nem kell tudnunk más nyelven beszélni ahhoz, hogy megértessük magunkat. Érdeemes felfedezni országunkat, hiszen csodálatos helyek vannak, melyeket minden magyar embernek látnia kellene. Természetes dolog, hogy többségünk figyelmét felkeltik az ismeretlenebb tájak. Elutazni, megismerni más kultúrát, betekinteni az ott élő emberek életébe, elsajátítani néhány ízletes étel receptjét. Ezek mind izgalmas dolgok. Viszont egy külföldi országba való utazáshoz elengedhetetlen az alapszintű nyelvtudás.

Véleményem szerint, a külföldi utazás izgalmasabb, de anyagi szempontból a belföldi utazás a jobb választás.

Mórocz Áron, 8.b (Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola)

Játszótéri barátság

Egy szép, meleg, tavaszi napon Bella úgy döntött, hogy kimegy a játszótérre.

De nem érezte magát túl jól, unatkozott. Csak nézte a többi gyereket, akik barátaikkal nevetgélve játszottak, ő pedig üldögélt egy padon, egyedül. Egyszer csak megszólította valaki.

- Szia! Bella, ugye? Egy utcában lakunk. Látom, unatkozol...játszunk együtt?

Ettől fogva Bella és Bodza mindig együtt játszottak. Amikor egyszer babáztak, nagy baj történt: nem tudtak megegyezni, hogy melyik baba kié legyen. Úgy összevesztek, hogy utána nagy ívben elkerülték egymást. Talán egy hónap is elmúlt, mire Bodza bekopogott Belláék házának ajtaján. Az ajtót barátnője anyukája nyitotta ki, a kislány bekérezkedett, és bocsánatot kért Bellától. Ettől fogva újra együtt játszottak, gyurmáztak vagy épp kirakóztak. Ám egyszer, mikor homokvárat építettek, megint vitázni kezdtek. Most épp azon vesztek össze, hogy melyikük vára lett szebb. Bella persze azt állította, hogy az övé, Bodza pedig, hogy egyértelműen az övé. A két kislány sírva indult haza. Teltek a napok, s Bella megint azt érezte, hogy nincs barátja, így hát kiment a játszótérre, leült a padra, és nézte a gyerekeket.

- Sajnálom, igazából a te homokvárad ám a szebb – ült le mellé a padra Bodza.

- Nem, egyértelműen a tiéd! – helyesbített Bella.

A két barátnő ezután sosem vitatkozott egymással. Rendszeresen találkoztak az „ő padjuknál”, s játszottak, kacagtak önfeledten.

Mihály Adél

Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola

6.a osztály

A nyomtatott tankönyvek

A nyomtatott tankönyvek elég alapvetőek, és a gyerekek már régóta használatba vehetik őket.

Alsó tagozatban a gyermekek tanulási készsége még kialakulóban van, emiatt a tankönyveknek sok hasznát veszik a tanulásban. Felső tagozatban azonban a tanulók fejlettebb, effektívebb módon tudnak tanulni, akár tankönyv nélkül is. A nyomtatott tankönyvnek vannak előnyei és hátrányai is. Előnynek írnám, hogy az órai vázlat mellett a tankönyvben bővebben le van írva a tudnivaló. Emellett, különféle tanulási módszereket is alkalmazni lehet. Hátrány lehet, hogy ha esetleg egy diáknak nincsen szüksége a könyvre, de a tanórára kell, akkor is a táskájában kell tartania. Ugyancsak rossz lehet, ha az órán leírt vázlat és a tankönyvben levő információ különbözik. Ez összezavarhatja a gyermeket, és tanulás szempontjából sem előnyös.

Nekem rengeteget segít a nyomtatott tankönyv, és remélem, hogy a továbbiakban is bent lesz a közoktatásban.

Mórocz Áron, 8.b (Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola)

Az őzgida megmentése

Bogi és Hella testvérek voltak, akik szüleik elvesztése után kettesben éltek egy erdőszéli kunyhóban.

Egy nyári napon, mikor málnát szedtek az erdőben, Hella zajra lett figyelmes. Úgy döntött, szól a nővérének, hogy nézzék meg, mi lehet az. Bogival hamar megtalálták, hogy egy bokorból jön a zaj. Egy nagy levegővétél tán szétnyitották a bokrot, és a két lány legnagyobb meglepetésére egy őzgidára bukkantak. Miután megfigyelték a jószágot, rájöttek, hogy a jobb első lába el van törve. Hamar elhatározták, hogy hazaviszik, és addig gondozzák, amíg meg nem gyógyul. A kunyhóban sínbe tették az eltörött lábát, megetették, megittatták. Ez így ment heteken át. Egyszer végre lábra állt az őzgida, és újra egészséges volt, mint azelőtt.

A lányok megnagyobb bánatára hosszas búcsúzkodás után visszaengedték az erdőbe a szeretett őzgidát, aki sose felejtí el a lányok segítségét.

Nagy Borbála

Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola

6.a osztály

Könyvajánló: Egri csillagok

Gárdonyi Géza regénye 560 oldal. Sokáig tartott, amíg elolvastam, de érdekes volt. A történet izgalmas. Nekem a romantikus részek tetszenek a legjobban. A harcok leírása inkább fiúknak való. Nagyon tetszett, hogy Vicuska meg Gergő kitartott egymás mellett. Velük együtt a magyarok is hőiesen harcoltak. Megvédték Eger várát a töröktől. Ezt a történetet egy filmben is megörökítették. Azt is érdemes megnézni. Nyáron megnéztem az egri várat, és nagyon tetszett. Így még jobban el tudtam képzelni, amiről olvastam. Ajánlom mindenkinek elolvasásra!

Sorok Zselyke

Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola

6.a osztály

Március 15-i ünnepélyt a Liszt iskolában

Megrendezésre került a Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskolában a március 15-i ünnepély. A műsorban az 5.a és 5.b osztályos tanulók szerepeltek. A rendezvény rendkívül érdekes, hangulatos volt. Az énekes produkciót táncos koreográfiákkal színezték. Az ünnepen megjelentek a tanárok, a tanulók, és szülők is jelen voltak. A rendezvényt óriási tapssal fogadta mindenki. Az ünnepély az osztályfőnökök és a pedagógusok segítségével készült el. A produkciót az Igazgatónő beszéde zárta, aki a szereplőket méltatta.

Szegedi Csongor

Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola

8.a osztály

Az én álomiskolám

Már többször is gondolkodtam azon, hogy milyen lenne az az iskola, ahová szívesen járnék.

Mindenképp azt szeretném, hogy a diákok választhassanak, hogy milyen tantárgyakat szeretnének tanulni, és milyen szinten. Természetesen lenne néhány kötelező óra, például matek és magyar nyelvtan. De ezek sem olyan szinten, mint ahogy most tanuljuk. Nagyon sok felesleges dolgot kivennék a tanulni való dolgok közül. Sokkal több tanulható nyelv lenne, mert szerintem ez nagyon fontos. Rengeteg szakkör közül lehetne válogatni, mert úgy gondolom, az is lényeges, hogy a tanulók más elfoglaltságokban is kiemelkedőek legyenek. Ez elősegítheti a jövőbeli munkájuk megválasztását. Több sportcsapat közül is lehetne választani, hogy a diákoknak több sikerélményben legyen részük. Kémia, fizika, biológia és egyéb más termék is lennének, ahol az adott tantárgyba kísérletekkel és tapasztalatokkal lehetne jobban belemerülni. Azt szeretném, hogy legyen több kirándulás vagy kültéri óra, például történelem és földrajz kapcsán. Persze a tanítók is több pénzt keresnének. Valószínűleg a pedagógusoknak lenne saját termük, és nem az osztályoknak. A tanórák közötti szünetek rövidebbek lennének (kb. 5 percesek), de szeretnék egy hosszabb ebédszünetet, amit a gyerekek egy aulában, vagy az udvaron tölthetnének.

Szeretném egyszer megvalósítani az ezzel az iskolával kapcsolatos álmomat, és remélem, hogy ezzel sok gyereknek adok majd egy olyan helyet, ahol jól érezhetik magukat tanulás közben.

Szekér Luca Bíborka

Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola

8.a osztály

Gyerekeknek vagy felnőtteknek lenni jobb?

Gyakran felmerül a kérdés, hogy gyerekeknek vagy felnőtteknek lenni jobb. Úgy gondolom, erre a kérdésre nincsen rossz válasz, hisz mindenkinek más a véleménye.

Gyerekeknek lenni azért jó, mert sokkal boldogabban látjuk a világot, és kevesebb problémával kell szembenéznünk. Tudjuk, hogy ott a családunk, akikre mindig számíthatunk, és mindenben segítenek. Gyerekként még előttünk áll az élet, és mi dönthetjük el, hogy mik szeretnénk lenni, mivel akarunk foglalkozni. A felnőtt lét előnye, hogy senki nem szól bele a döntéseinkbe. Sokkal több jogunk van és akaratunk. Nem függünk másoktól, csak saját magunktól. Több figyelmet kapunk, jobban meghallgatják ötleteinket, gondolatainkat. Személy szerint én úgy gondolom, gyerekeknek lenni jobb. Sokkal több a boldogság az életünkben és az önfeledt nevetés. Ebben a korban még hiszünk a csodában, így kevésbé látjuk meg a rossz dolgokat. Fiatalként sok energiánk van, amit a tanulásba, sportolásba fektethetünk

Remélem, a jövőben sem lesz ez másképp. Hisz minden korszaknak az életünkben megvan a maga szépsége, és ezen nem szabad változtatni.

Szilágyi Anna
Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola
8.a osztály

Házi feladat

Elsős korunk óta mindig kapunk házi feladatot, szinte minden tantárgyból.

Az a jó ezekben a feladatokban, hogy az órán tanultakat tudjuk velük gyakorolni, ezáltal segítenek felkészülni a dolgozatokra. Ha nem tudjuk a megoldást, akkor általában a neten szoktunk utánanézni, és így jobban belemélyedünk a témába. Nem jó bennük, hogy sokszor túl hosszúak, és rengeteg időt vesznek el. Van, hogy olyan nehéz feladatokat kapunk, hogy egyedül nem is tudjuk megoldani, és csak szenvedünk velük. Úgy gondolom, ennek ellenére fontos, hogy kapjunk házi feladatot. Engem mindig jó érzéssel tölt el, mikor hibátlanul oldok meg egy házit. Ezzel visszaigazolást is kapok arról, hogy megtanultam az adott anyagot.

Azt, hogy házi feladatot kapunk-e vagy sem, nem mi döntjük el. A lényeg, hogy próbáljuk meg minél jobban megoldani és megérteni.

Szilágyi Anna
Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola
8.a osztály

Gyereknek vagy felnőttnek lenni jobb?

Sokat vitatott kérdés, hogy gyereknek vagy felnőttnek jobb-e lenni. Többféle irányból is megközelíthető a téma.

Szerintem a gyermeklét mellett szól az, hogy ilyenkor még előttünk áll az élet, nem kell terveznünk annyit, hisz rengeteg időnk van hátra. Gyermekként magunkat sem kell annyira eltartanunk, mint felnőttként, ugyanis ilyenkor még többnyire a szüleinktől függünk. Ebben a korban több a szabadidőnk is, hisz nem szükséges főznünk, takarítanunk a mindennapokban, ezáltal jóval többet tudunk pihenni, mint a felnőttek. Gyermekként a felelősség szintén kevesebb. Ellenben a felnőttek dönthetnek a mindennapjaikról szinte minden téren, ezáltal talán kevésbé korlátozott az, hogy hogyan éljük az életünket. Nyilván a felnőttek élete igazán megterhelő, de ők nem függenek majdnem semmitől és senkitől sem, nem úgy, mint a gyerekek. Felnőttként már megfontoltabb az ember, jobban tud dönteni a dolgokról, ami szintén előnyös.

Én úgy gondolom, hogy gyereknek lenni jobb, hisz ilyenkor még szinte gondtalanul élvezhetjük az életet, energiánk is több van, mint a felnőtteknek.

Szücs Borbála

Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola

8.a osztály

Kedvenc helyem

Egészen sok hely van, ahol nagyon szeretek lenni, de ha egyet ki kéne emelnem közülük, akkor az erdőt választanám.

Körülbelül hatéves korom óta itt töltöm mindennapjaim egy részét. Alapvetően az edzéseim miatt járok az erdőbe rendszeresen, de ma már kifejezetten nyugalommal tölt el, ha itt lehetek. Talán ez azért van, mert valamennyire ezen a helyen nőttem fel, és rengeteg élmény köt ide, vagy valami teljesen másért, magam sem tudom. Amikor a magas fák között sétálok, gondolataim lenyugszanak, kitisztul a fejem, és bármerre nézek, emlékek öntenek el. Ez talán az egyetlen hely, ahol igazán jól érzem magam egyedül, a saját gondolataimmal, kiszakadva a mindennapokból. Kifejezetten szeretem az erdő hangulatát is. Tavasszal átjárja a kellemet virágillat, nyáron üde és felfrissít, télen és ősszel megnyugtat. Itt olyan érzéseket tapasztalok, amiket sehol máshol.

Rendkívül szeretem a barátaim és a családom társaságát, de ha egyedül vagyok, itt töltöm legszívesebben a szabadidőm.

Szücs Borbála
Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola
8.a osztály

Krakkói utazás

Abban a kivételes helyzetben vagyok, hogy nagyon fiatalon, 9 évesen bekerülhettem a Zalaegerszegi Városi Fúvószenekarba. Ugyanebben az évben Krakkóban lépett fel a zenekar. Nagy örömömre én is mehettem.

Az odavezető út nagyon hosszúnak tűnt, közel 8 óra, de megérte. Krakkó egy mesés szép város. Legelső, ami feltűnt, hogy minden utca tiszta. Még egy eldobott csikk sem volt. Bármerre néztem, szobrok magasodtak. Minden sarkon kisebb, nagyobb templom. A Visztula partján a Waweli székesegyház, mellette pedig a Királyi palota pompázik. Nem tudtam betelni a látvánnyal. 3 koncertet adtunk óriási sikerrel. Az ételek furcsa fűszerezésűek, de erősebb volt a kíváncsiságom, így mindent megkóstoltam. Ami viszont örökre nyomot hagyott bennem, az az Auschwitz-Birkenau Emlékhely. Egy 18 éves lengyel lány volt az idegenvezetőnk. Az ő nagymamája is a túlélők között volt, így teljesen hitelesen tudott beszélni az eseményekről. Mesélt szívszorító történeteket például arról, hogy hogyan aludtak, vagy hogyan tudtak mosdóba menni az emberek. Beterelték őket egy barakkba, ahol a padlóban lyukak voltak. Az ő 10-et tapsolt, ez kb. 10-15 másodperc volt. Ennyi idejük volt a „dolgukra”. A „tusolóban” is voltunk, ami gázkamraként működött régen. Volt egy nagy üvegfal, mögötte ezernyi kiscipővel. Amikor elmesélte a túravezető, hogy ezek azoknak a gyerekeknek a cipői, akiket azért öltek meg, mert még kicsik voltak és nem tudták őket munkára fogni, nem maradt szem szárazon. Az utazást a Wieliczкаи Sóbányákban zártuk. Itt állandó 12-14 C van, nagy a pára- és a sótartalma. 135 méter mélyről szűk, pici lifttel jöttünk fel.

A Tátrán keresztül buszoztunk haza. 10 órát utaztunk, de a látványért megérte. A krakkói út minden percét élveztem.

Takács Lőrinc

Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola

7.b osztály

A Himnusz és Szózat összehasonlító elemzése

Amikor a karmester beint, és megszólal a zene, legyen az a Himnusz vagy a Szózat, az emberek libabőrösek lesznek. Akár hangosan vagy csak magunkban, de mindenki együtt éneklí e két művet, mert ez a miénk, magyaroké, és ezt nem veheti el tőlünk senki.

Kölcsey Ferenc korán árvaságra jutott, ráadásul gyermekkorában jobb szemére megvakult. Vörösmarty Mihály elszegényedett nemesi családból származott, aki sajnos ugyancsak korán elveszítette édesapját. Érthető, hogy mindkét költő visszahúzódó életet élt, az irodalomban viszont otthon érezték magukat.

Kölcsey 1823. január 22-én írta meg a Himnuszt, A magyar nép zivataros századaiból alcímmel. Vörösmarty 1836-ban, a bécsi udvar zsarnoki eszközei ellen megírta a Szózatot, melyben a haza iránti hűségéről és szeretetéről szól, ezzel válva a harcok nagy költőjévé.

Bő tíz év van a két vers megírása között, mégis tartalmi és szerkezeti hasonlóságot fedezhetünk fel bennük. Mindkét mű keretes szerkezetű: a Himnusznál az első és nyolcadik, a Szózatnál az első kettő és utolsó kettő versszakot jelenti. Szerkezetükben megfigyelhetjük a múlt, jelen és jövő képeit. Kölcsey az ország katasztrofális helyzete miatt, és mert nem lát kiutat, Istenhez fordul segítségért. Műfaja is himnusz, mely isteni hatalmakat vagy magasztos eszméket dicsőítő imaszerű ének. Ezzel szemben Vörösmarty az egész magyarsághoz szól, hitet és erőt akar önteni az emberekbe. Műfaja hazafias óda, mely emelkedett hangú, magasztos tárgyú, rendszerint bonyolult ritmikájú és felépítésű, terjedelmesebb lírai költemény.

A Himnusz szimultán verselésű és rímélése keresztrím, míg a Szózat időmértékes verselésű és félrímek találhatók benne. Költői képekben és nyelvi alakzatokban mindkét mű gazdag. Mindkét művet megzenésítették a Nemzeti Színház kiírt pályázatára, 1844-ben Erkel Ferenc a Himnuszt, 1843-ban Egressy Béni a Szózatot.

Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy hangszeren is – euphoniumon, harsonán – le tudom játszani e két művet. Felemelő, megtisztelő érzés zenekarban ezeket fűjni, olyan ünnepi, magasztos és egyben adrenalinnövelő.

Takács Lőrinc

Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola

7.b osztály

A halloweeni buli

Péntek reggel izgatottan keltem, mert délután halloweeni bulit tartott a sulis.

Az utolsó órák után elmentem Abigélhez. Ott megebédeltünk, majd készülődni kezdtünk. Lesétáltunk az iskolába, ahol felsőssé avattuk az ötödikeseket. Ezek után kezdődött a parti. A büfében mindenféle finomság volt. Az a-sok rendeztek szabadulószoát, ami igen fejtörő volt. Miután kijutottunk, táncolni mentünk. Jól megéheztem ettől, ezért vettem sült krumplit, ami isteni volt. Összegyűltünk a zsibongóban eredményhirdetésre. Mi harmadikak lettünk a teremdíszítő versenyen, ezért nagyon boldogok voltunk. Miután már kibuliztuk magunkat, beszélgettünk. Hét óra lett, mindenki elindult haza.

Én még átugrottam Mátéhoz egy kicsit. Mikor apukám megjött értem, elköszöntem és hazamentem. Másnap sokáig aludtam.

Tarsoly Panna Pandora
Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola

6.b osztály

Az eget érő juhász

Szenzációs hírről tudunk beszámolni itt, a Kunság híradóban!

Vidékünk szülötte, Kukoricza Jancsi kipróbálta magát a hegymászásban. Barátaival indult útnak a múlt hónapban. Céljuk nemcsak egy bármilyen hegy volt, hanem a világ legmagasabb hegycsúcsát akarták meghódítani. Az odavezető út is hosszú volt. Miután megérkeztek a hegy lábához, magukra vették a felszerelésüket. A felfelé vezető út viszontagságos volt, tele megpróbáltatásokkal. Meredek sziklafalakon, csúszós, jeges gleccsereken át, hóviharokon keresztül vezetett az út a csúcsig. János és barátai végig kitartottak, és meghódították a világ legmagasabb hegycsúcsát, a Csomolungmát.

Gratulálunk a fiúknak! Ez egy igazi hőstett volt!

Tóth Levente
Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola
5.b osztály

Egy bolond ember napja

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy falu. Ebben a faluban volt egy ember, akit úgy hívtak, hogy Bolond Pista.

Már a neve is árulkodott arról, hogy valami nincs a helyén nála. Ő mindig korán kelt, mert úgy tartotta, aki korán kel, aranyat lel. Egyszer sem volt sikere. Az ébredés után elment megmosakodni, mert azt gondolta, amilyen a mosdó, olyan a törülköző. Elment reggelizni, forró kását készített magának, de csak kerülgette. Kiment a friss levegőre meghallgatni, hogy mit beszélnek a madarak. Éppen a bagoly mondta a verébnek, hogy nagyfejű. Ebédidő lett. Valahonnan hallotta, hogy kicsi a bors, de erős. Nem hitte el. Egy jókora adag borsót készített. Lehet, hogy el kellett volna hinnie, hogy elég belőle egy kicsi is. Ezután elment kincset keresni. Láttá Béla bácsi, a szomszédja, hogy megint valami őrültséget csinál.

- Mit csinálsz, Pista?
- Kincset keresek. Látom! Ott van!
- Jaj, Pisti! Az a házsámom! Nem mind arany, ami fénylik!
- Ja, jó.

Pista hazament szomorúan. Vacsorára szalonnát akart enni. Magában ezt sóhajtotta: „Kutyából nem lesz szalonna”. Ilyen egy bolond ember napja.

Ujvári Alíz

Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola

5.a osztály

A gyors nyúl és a ló

(csalimese)

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy gyors nyúl és egy ló.

A nyúl versenyre hívta a lovat. A ló csak kinevette, de mikor elindultak, a ló alig tudott megmozdulni, mivel teleette magát sportcsokival. A nyúl viszont úgy futott, ahogy eddig soha nem is látták.

Ha a nyúl nem futott volna el, és nem vitte volna el a szövegem, akkor tovább tudnám mondani a mesém, mivel nem tanultam meg.

Wagner Anna
Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola
5.a osztály